

Haandværkere til ham for at søge Raad hos ham, behandler dem paa samme Maade. Det er ikke sjældent, at Konsuler i Udlandet opføre sig paa en saadan Maade overfor rejsende Haandværkssvende, som om de var det argeste Rak.

Der er en Bestemmelse i Konsulatsreglerne, der siger noget i Retning af, at Konsulerne skulle bistaa danske Undersaatter, men Vagabonder skulle de derimod ikke hjælpe. Naar der kommer en saadan rejsende Arbejder, er han selvfølgelig ikke klædt til straks at tage Plads i den store Opera i Paris, men han har klædt sig saa godt, han kan. Hensigten med hans Rejse er den, jeg har nævnt, han søger at forøge sine Erfaringer, og han har ofret selv ikke saa ganske lidt for at naa dette. Men den Konsul, som er ansat og undertiden lønnet af den danske Stat, behandler ham ikke altid paa den Maade, han som dansk Undersaatt kunde kræve. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Udenrigsminister, at han ved Lejlighed, maaske ved et Cirkulære eller paa anden almen tilgængelig Maade, lod Konsulerne vide, at de ogsaa ere til for de rejsende Arbejderses Skyld. Det vil nemlig ikke have saa ganske lidt at sige, hvis en Konsul paa en Plads vil være en rejsende Arbejder behjælpelig med f. Eks. at anvise ham Steder, hvor han kan søge Arbejde, være ham behjælpelig med at finde de Arbejdsgivere, som netop passe for ham, i Stedet for at behandle ham *en Canaille* eller som den Vagabond, han maaske anser ham for. Jeg antager, at den højtærede Minister vil erkende, at det vilde være en passende og ikke utaknemmelig Opgave for Konsulerne paa de Steder i Europa, hvortil danske Arbejdere komme, og hvor maaske Sproget lægger dem Vanskeligheder i Vejen. Jeg vil derfor meget henstille til Ministeren, at han paa den af mig antydede Maade eller paa anden Maade gør Konsulerne fatteligt, at de ere til ogsaa for de rejsende Arbejderses Skyld.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Jeg beklager, at det ærede Medlem, der nu satte sig, ikke var her i Dagsmødet, for saa vilde han ikke have tillagt mig Udtalelser og argumenteret mod Udtalelser, som jeg ikke har brugt. Jeg har ikke sagt noget om, at de københavnske Arbejdere hellere vilde gaa og

drive paa Gaderne end tage ud paa Landet, eller lignende. Jeg indser meget vel Vanskeligheden ved at flytte disse Arbejdere fra deres paarørende herinde ud paa Landet. Jeg paapegede det Faktum, at samtidig med, at man her i København i den forløbne Sommer har haft stor Arbejdsløshed, har man paa Landet haft Mangel paa Arbejdskraft. Og jeg udtalte Ønsket om, at vi maatte faa en Organisation, et Mellemlid, hvad man vil kalde det, mellem Byernes Arbejdere og Landbrugets Arbejdsgivere. Det ærede Medlem siger: et organiseret Samarbejde mellem Landmændene og Organisationerne herinde. Det var noget af det samme, jeg paapegede som ønskeligt. Jeg udtalte, at der synes at være en Mangel i saa Henseende. Et saadant Mellemlid vilde lette den Ujævning, som i Virkeligheden tiltrænges. Jeg tror, at naar det ærede Medlem vilde læse mine Udtalelser igennem, vil han ikke finde væsentligt at indvende mod min Omtale af denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: I Anledning af en Udtalelse af den ærede Ordfører for Reformpartiet angaaende P. Holm-Affæren og den Begravelse, der fandt Sted, ønsker jeg blot at gøre det ærede Medlem og Reformpartiets øvrige Medlemmer opmærksom paa, at den 7. Juni 1877 udstedte Folketingsmanden for Københavns 9ende Kreds sammen med 4 andre Medlemmer af det københavnske Arbejderparti en Opfordring til de københavnske organiserede Arbejdere om at følge Venstres Fører, J. A. Hansen, til Graven til Minde om det store Arbejde, denne Mand havde gjort for Demokratiet. Man oversaa det, der var sket med denne Mand i hans sidste Levedage, og mindedes det store, han havde gjort for det samlede danske Demokrati. Jeg skal ogsaa tillade mig at gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at det var ikke alene den socialdemokratiske Presse, men en stor Del af Venstres Blade, derimellem „Frederiksborg Amts Avis“ og „Aalborg Amts Tidende“, som i de stærkeste og skarpeste Ord, det danske Sprog ejer, stemplede den Maade, hvorpaa den dødssyge Peter Holm var bleven behandlet. Jeg skal minde om, at Pastor Steen ude paa Sygehuset til Følget, som fulgte P. Holm til Kapellet, sagde: Den Mand vilde Vor Herre ikke skulde for-